

מ"ת 1077/01/14 - מדינת ישראל נגד טארק חטיב

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת
מ"ת 1077-01-14 מדינת ישראל נ' חטיב
1075-01-14
05 מרץ 2014

בפני כב' השופטת מנאל חליחל-דיאב
המבקשת/המשיבה
נגד
המשיב/המבקש
טארק חטיב

נוכחים:

מטעם המבקשת/המשיבה: עו"ד ענבל אוטמזגין

מטעם המשיב/המבקש: בעצמו, ע"י ב"כ עו"ד אוסאמה חטיב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מורה על מחיקת הבקשה כמבוקש.

ניתנה והודעה היום ג' אדר ב תשע"ד, 05/03/2014 במעמד הנוכחים.

מנאל חליחל-דיאב, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 1

מונחת בפניי בקשה להקל בתנאי המעצר ע"י מתן אפשרות למבקש לצאת ממעצר הבית לצורך עבודתו תחת פיקוח דודו מר עדנאן סעיד חטיב.

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בקלות ראש ורשלנות, אי שמירת רווח, התנהגות הגורמת נזק, אי השארת פרטים מזהים, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא תעודת ביטוח.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצר עד תום ההליכים.

ביום 8.1.2014 הגיעו הצדדים להסכמה לפיה ישוחרר המשיב בתנאים מגבילים שנקבעו ע"י בית משפט שכללו איזוק אלקטרוני בהתאם להסכמת הצדדים.

3. כמו כן, באותו מועד מיום 8.1.2014 הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הודה הנאשם במיוחס לו וסוכם להטיל עליו 6 חודשים מאסר שירוצו בעבודות שירות בכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, פסילה בפועל לתקופה של שנתיים, מאסר על תנאי של 8 חודשים למשך 3 שנים, פסילה על תנאי 6 חודשים למשך 3 שנים והתחייבות.

הנאשם הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן נוכח גילו והדיון בעניינו נקבע ליום 13.5.2014.

4. בית המשפט העליון קבע לא אחת, כי עצור משוחרר בערובה רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי שחרורו בערובה אם נתגלו עובדות חדשות, השתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מאת מתן ההחלטה.

5. לעניין הזמן שחלף מעת מתן החלטת המעצר, נקבע כי הוא נמדד עפ"י נסיבות העניין. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בבש"פ 6286/06 פלוני נ' מ"י, פורסם ב- 21/8/2006 לפיו נקבע, כי: "הקביעה שעבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה, באופן המקים עילה לעיון חוזר בהחלטה, הינה תולדה של נסיבות העניין. פרק זמן מסוים ייחשב, כי "ניכר" בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם תנאים.

6. במכלול השיקולים, בית משפט נוטה להיענות לבקשת נאשם המבקש להתפרנס בכפוף לתנאים שישמרו על האינטרס הציבורי ויאינו את המסוכנות לכאורה שנשקפת מהנאשם.

יפים לענין זה דבריו של השופט ג'ובראן:

"בענין זה חשוב להדגיש כי במידה והדבר לא פוגע באינטרס הציבורי או בהליכי המשפט, יש מקום לאפשר

לנאשמים המשוחררים לחלופת מעצר לעבוד ולהתפרנס וזאת כמובן בכפוף לתנאים מסוימים אשר יאיינו מסוכנותו, בש"פ 1393/07 אלחנטי נ' מדינת ישראל, בש"פ 1565/07 אלוקיל נ' מדינת ישראל בימ"ש עליון חזר על הלכה זו בבש"פ 427/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל (טרם פורסם) 24.1.2011".

7. במקרה שבפנינו ניתן לקבוע כפי שנפסק בעבר כי יציאת המבקש לעבודה לא רק שמסייעת למבקש עצמו אלא שהיא במקרים הראויים, עונה על האינטרס הציבורי, שכן תנאי מעצר בית הדוקים, לאורך תקופה, עלולים להוביל להפרה של תנאי השחרור ולביצוע עבירות נוספות.

8. לאור האמור לעיל, בהתחשב בגילו, בנימוקי הבקשה, בעובדה שאין לו עבר תעבורתי, לא היתה כל הפרה מאז שחרורו, אני מורה על ביטול פיקוח האיזוק האלקטרוני.

המבקש רשאי לצאת ממעצר הבית המלא בימים מראשון עד חמישי בין השעות 06:00 עד 18:00 בליווי דודו מר עדנאן סעיד חטיב אשר יפקח עליו באופן צמוד, מאת יציאתו את הבית, בלכתו בדרך ובשובו לבית.

כמו כן, שינוי תנאי השחרור מותנה בחתימתו של מר עדנאן סעיד חטיב על ערבות צד ג' ע"ס 15,000 ₪ כדי להבטיח הפיקוח על המשיב.

יתר תנאי השחרור שנקבעו בהחלטתי מיום 8.1.2014 ימשיכו לחול עד לתום ההליכים.

ניתנה והודעה היום ג' אדר ב תשע"ד, 05/03/2014 במעמד הנוכחים.

מנאל חליחל-דיאב, שופטת